

På Magdalenas dag, den 22 juli 1791

*1700-1829 81 Cbza 1791 Tersmeden,
Magdalena*

National Library
of Sweden

fram

96^a

PÅ
 MAGDALENAS
 DAG,
 DEN 22 JULII
 1791.

6^a

M. v. Troil fdd Termeden
 på Brunns förs

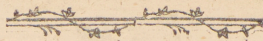
BARNEN.

^e
Omma Mor! med känslans blickar
EDRA barn omringa ER.
Himlen, som vårt öde skickar,
Åt en menlös glädje ler.
Nøjets GUD med glädjens Spira
Styrer våra bröst i dag.
Må vi denna Namnsdag fira
Til ERT eget välbehag!

Nej, vårt hjerta kan ej glömma,
At med ömsfint MODERS Sjal
Ni från vaggan velat ömma
För vår fällhet och vårt väl. —

)o(2

Blif

Blifve vår Parole: ER *vörda*.

Och vår Löfen: *Kärleken* —

Blifve våra böner hörda:

Vi ER önska *Sällheten*.

RÅTTARN på BRUNNA.

För at Dagens värde tyda,
 Fast på ofullkomligt fått,
 Och at under ER få lyda
 Hur det nöjsamt är och lätt,
 Glade hit vi skyndat alla
 Jag, tillika med mitt folk;
 Ej förtyck ofs, fast vi lalla,
Hjertat blir vår rätta tolk. ∴;

TORPARENA.

Fast man än ej kan frambära
 Kärivan af den jord vi plöjt;
 Lofvas ofs dock snart få skära
 Ax, dem mogen kärna böjt.
 Desse skola ER tillågnas
 Som et ringa offer blott;
 Må af ER vi alltid hägnas,
 Som vi önske ER alt godt!

DEJAN.

Möda, sorg, bekymmer,
Alt ifrån mig rymmer,
Då jag minnes alt hvad Ni mig gjort ;
Kan jag rätt belöna
Ynneft jag fått röna?
Nej! det aldrig blir som fig har bordt.
Men åt Den allena,
Som til äldren fena
Kan ge MAGDALENA
Hvad jag vågar mena,
Alt jag öfverlemnar;
Då Han såkert ämnar
Nådigt kröna ER med ymnigt mått.

Chorus

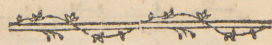
Men åt den allena, m. m.

EN FLICKA.

Förlåt, at jag törs våga
En skänk ockfå at räcka ER;
Den är som min förmåga,
Men villigt jag densamma ger;
Ers NÅD den såkert ej försmår,
Så liten den ock är,

(o) 3

Di

Då den utaf et hjerta går,
 Som kärlek för ER bår.
 Då våra Småkråk blifva
 Tackfamme mot den ans de få,
 Exempel de ofs gifva
 At blifva det ockfå.

Chorus af Flickorna.

Då våra Småkråk blifva m. m.

EN ANNAN.

Når til ofs NI ER nedfånker
 Och till våra hyddor går,
 Vet jag at NI våra skånker
 Ej onådigt då förfmår;
 Driftigt jag då gifva vågar
 Tionden af hvad jag fått,
 Och et bröft, som altid lågar
 För at önska ER alt godt.

Chorus.

Driftigt vi då gifva våga m. m.

EN ANNAN.

För alt godt af ER jag njutit,
 För NI ofta hjälpt et tryckande behof

Denna krants jag vålment knutit,
 Som et ringa tackfamt prof.
 När förtryckarn knorrig klagar
 Ófver ofórnójsfamhet;
 Må til Lón dā EDRA dagar
 Likna Sommarns munterhet.

Chorus.

Når förtryckarn m. m.

EN ANNAN.

At i dag få Er förkunna,
 Huru högt jag vórdar ER,
 Torparflickan ifrån Brunna
 Desfa bāren åt ER ger.
 Tag ej illa up min gāfva ringa,
 Dā jag icke annat har at ge;
 Mätte Ni på lyckans vinga
 Hójas til fórnójsfelse!

Chorus.

Tag ej illa up vår m. m.

EN ANNAN.

Fór at vifa denna dag,
 Hvad mitt glada hjerta tänker,

)o(4

Det

Detta lilla, som jag skänker,
 Af en välment hand mottag:
 Mjölck af ymnig spena kryftad,
 Som på Brunna famlad är,
 Deraf denna ost är yftad
 Och deraf sit värde bår.
 Må den då et teckn blifva
 Af min tacksämhet mot Er!
 Fast jag litet nog kan gifva,
 Älskar jag Er desto mer.

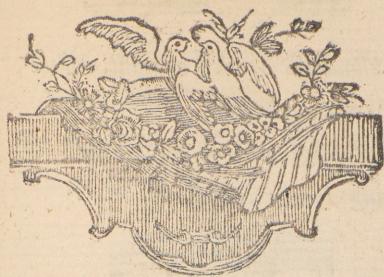
RÄTTARN TIL SLUT.

Torfvan ger tacksam tillbaka fin gröda,
 När den ej ältas med påtrugadt tvång;
 Trefnad och munterhet följa vår möda,
 Tag den emot, och förtyck ej vår fång.

Chorus af alla.

Trefnad och munterhet, m. m.

EN ENFALDIG VISA,

SJUNGEN TIL SLUT

AF

RÅTTARE-LAGET,

I EN

TALRIK SAMLING HERRFOLKS NÅRVARO.

J Herrfolk, som ären församlade här,
Tron ej, at förståndet fått skada;
Vår Nådiga Husbond-Frus namnsdag det är,
Som gör, at vi äro så glada.

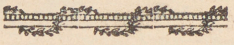

På bygden bland oss är det allmänt manér,
 At tokas på dylika dagar;
 Fastän det enfaldigt och bondagtigt sker,
 Vår vålmening Henne behagar.

J kännen ju alla des Lynne och Lag;
 At goder och glättuger vara;
 Så undren då intet, at vi denna dag
 Vår kärlek för Henne förklara.

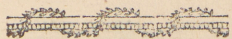
Hon är för oss alla mer Mor än som Fru,
 Så god, at ej bättre kan gifvas:
 Vi lesva och derfor full-lyckliga nu
 Och under vårt arbete trifvas.

Långt från den säfånga och högmod och prål,
 Som vanligen ses hos de höga,
 D n ringastes enfald och samtal Hon tål,
 Och vänlighet bor i des öga.

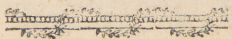

Hon njuter och därför den sällsynta loft,
 För dem, som vi förnåma kalla,
 At den Henne känner, han önskar'na godt,
 Och at Hon välsignas af alla.

Hon njuter den Lyckan at äga en Man,
 Som, Först i sitt stånd i vårt Rike,
 Tillika det Loford förtjänar, at Han
 I hygglighet knapt har sin like.

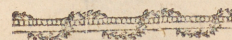
erkebiskop, ja!

Som älskas af liten, som älskas af stor,
 Från Slottet til Torparens koja;
 Hvars hjerta, där glädjen och godheten bor,
 Ej snärjes i höghetens boja.

Hon njuter den Lyckan, at af sina Små
 Ha hugnad och glädje tillika;
 Ty hvar en dem känner, han säger visst så:
 De äro Föräldrarna lika.

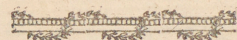
Hon

Hon njuter den Lyckan, som verkelig är,
 At åga uprigtiga Vänner;
 Och J, Som nu ären församlade här,
 Man Eder bland dem igenkänner.

Jag vet at J önsken vår Husband-Fru godt,
 Jkänner Dess värde och dygder;
 J veten, at Hon har förtjänat den lott,
 At älskas uti våra bygder.

Så deltagen derföre uti vår frögd
 At med oss den önskan förklara:
 Lef länge, Ers Nåd, lef Lycklig, lef nöjd!
 Då skola vi lyckliga vara.

UPSALA,

TRYCKT HOS DIRECT. JOHAN EDMANS ENKA.

UPSALE
TRYCKT HOS DIRECT. JONAN EDWARDS ENKA.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

